

Summen af disse Løse er 36 R. daglig. Nu har det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds flaaet de 4 R. af, — det er formodenlig for Brændevin og Tobak — han er gaaet ned til 2 Mk. Nu tager jeg Brændevin og Tobak bort, og saa vil jeg med Hensyn til en Kop Kaffe for 4 R., Middagsmad for 12 R., Smør for 7 R. — og saa er der endda ikke Tale om saameget som en Smule Ost eller andet Paalæg — en Flaske Ol for 4 R., Pudsfejager for 3 R. og Badst for 2 R., overlade til det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds at overbevise Thinget om, at disse Løse ere for store; men kan han ikke det, saa maa vi til at gjøre et andet Regnestykke end en saadan Sandsynlighedsberegning som den, det ærede Medlem anlagde. Det kan ikke nytte noget, at vi over for de faktiskke Forhold, hvorunder Soldaten lever, en daglig betydelig Anstrengelse, kunne sige, at han kan resignere og udoere ordentlig kraftig Mad, og saa vil jeg dog nok spørge, om man, naar det kommer til Stykket, kan faae en ordentlig god Middagsmad for 12 R. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem kan skaffe den tilveie; kan han det, tager jeg tielbliffelig mod Tilbudet. (Anfjær: Jeg kan ikke gjøre det her i Salen). Nei, jeg forlanger det heller ikke strax. Dette er, hvad jeg havde at bemærke herom. Jeg tror, at det vil falde meget vanskeligt at fuldfaae dette Regnestykke, hvorledes man saa end vil gjøre de andre Beregninger. Til det, som det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (M. P. Jensen) udtalte, skal jeg svare, at det er Skade, at ikke en stor Mængde, navnlig af fattige Forældre her i Landet, ere blevne klare paa, at de kunne, naar det kommer til Stykket, uden mindste Indvending jende deres Sønner og Slægtninge saa godt som nøgne til Batalionerne, thi det vilde efter hans Udtalelse i enhver Henseende være rigtigt at gjøre det. De Undermunderingspenge, hvorom der her er Tale, forslaa hverken helt eller halvt til det, som vedkommende Forældre eller Soldater selv maa bestofte. Jeg har gjort et Regnestykke derover, og Facit blev, at det kun er en Fjerdepart af, hvad der gaar med til Undermundering. (M. P. Jensen: Lad os faae det.) Dette Regnestykke har jeg ikke i Diebliffet forhaanden. Jeg tror, at jeg har forsojnt at tage det med, men det er ikke saa vanskeligt at gjøre. Der hører f. Ex. 2 Par Støvler til, hvoraf det ene Par er store Fjedlædersstøvler, som koste 8 a 9 Rd., og det andet et Par lettere Støvler til 6 a 7 Rd. Der hører endvidere 3 Skjorter og 3 Par Strømper til, og til Erstatningen af disse Ting, efterhaanden som de slides bort, gaar Undermunderingspengene med. Dette kan ikke benegtes. Men gaar der saameget med til Undermundering, bliver Regnestykket meget let at opgjøre; thi de Undermunderingspenge, som Soldaterne faae, ville i Virkeligheden ikke dække mere end en Fjerdedel af Udgiften. Jeg har regnet ud, hvad hele

Underbalancen vil blive for en Soldat, som ligger inde i 15 Maanedes, naar Forholdene ere som nu. Den vil udgjøre i det Allermindste noget over 40 Rd., der altfaa er det Bølp, som Soldaten sætter til, medens han ligger inde, og denne Stat udskriver man altfaa forlods hos hver enkelt Soldat. Jeg siger: der maa dog virkelig komme den Dag, da man bliver klar over, at det er allerede en stor Stat, man udskriver her til Lands hos mangan fattig Mand og Karl, at han skal tjene sit Ar ud, uden anden Erstatning end netop den, der hører til hans legemlige Ophold, og da man giver ham et legemligt Ophold, som er anstændigt; thi det, man byder Soldaten nu, er uanstændigt, og det kan Staten ikke være bejsendt. Nu gaar man rigtignok til at foreslaa et Tillæg, men det viser sig klarligt efter disse faa Løse, som jeg har tilladt mig at fremsætte, at det ikke nær er tilfrækkeligt. Naar nu alligevel ærede Medlemmer her i Thinget, deriblandt ogsaa jeg, have fundet os i foreløbig at blive staaende ved dette Tillæg, saa er det ingenlunde, fordi vi erkjende, at dette Tillæg er tilfrækkeligt, og at der bør standses derved, men det er, fordi man frygter for, eller rettere sagt har temmelig Bished for, at man ikke vil kunne bringe dette Thing til at gaa videre i dette Stykke. Men for mit Vedkommende skal det staa fast, at jeg er rede til, hvilken Dag det er muligt, at faae et større Tillæg vedtaget, da at give det min Understøttelse og min Stemme, fordi det er min Overbevisning, at før vi komme dertil, er det ikke anstændigt.

Anfjær: Jeg vil kun gjøre opmærksom paa, at det ærede Medlem forekommer mig at være gaaet lidt ubenfor det, som kan kaldes Begrebet om et absolut nødtørftigt Ophold. Naar han sætter sit Ol til 4 Sk. Flasken, er det, saavidt mig bejsendt, bedste Sort, man kan faae af almindeligt Hvidtøl, og naar han vil lade sit unge Menneffe spise et halvt Fjerdingssund Smør daglig, saa er det det samme Forbrug alene til Smørrebrød, som man i en almindelig velordnet Husholdning i Gjennemsnit regner baade til Smørrebrød og til al Madlavning. Ligeledes tror jeg nok, at det skal være mig muligt, naar jeg kommer til at overtage det Marketeri, som det ærede Medlem vil henvise til mig, at skaffe et saadant større Samfund Kaffe til en billigere Pris end 4 Sk. Koppen, og at man under disse Forhold kan skaffe en forsvaerlig Middagsmad for 12 Sk., derom kan jeg forsikre det ærede Medlem, thi dette har en jeg en lang praktisk Erfaring for. Men Sagen er den, at de Herrer ikke ville tillade Staten ved en fælles Foranstaltning at bespise Soldaten, det er en Indskrænkning i hans Frihed, siges der.

Th. Kruse: Det ærede Medlem har et